

[Finansministeren.]

enkepensionen udgør i forhold til den samlede pensions værdi, og at der herefter gives den fraskilte hustru den dertil svarende andel af udtrædelsesgodtgørelsen eller tilbagekøbsværdien. Da den nævnte andel efter de foreliggende oplysninger for den hyppigst anvendte forsikringsform varierer fra 25 til ca. 40 pct., har man som en praktisk anvendelig gennemsnitsregel foreslået den fraskilte hustrus andel i udtrædelsesgodtgørelsen eller i tilbagekøbsværdien fastsat til en trediedel.

Hvad specielt angår lovforslaget om ændringer i tjenestemandsløven, er forholdet efter den gældende ordning det, at en tjenestemandens enke, hvis pension er bortfaldet som følge af, at hun har indgået nyt ægteskab, er berettiget til atter at få den samme pension, hvis hun påny bliver enke, hvorimod pensionen ikke genopvågner; såfremt det nye ægteskab opløses ved skilsmisse. Det er imidlertid efter indvundne erfaringer fundet rimeligt, at enken altid generhverver pensionen ved det nye ægteskabs ophør, hvadenten ophøret skyldes død eller skilsmisse, og der er derfor stillet forslag om ændring af tjenestemandsløvens § 68 i overensstemmelse hermed.

Under lovforslagets behandling i folketinget er der sket en ændring i det oprindelige forslag. Man har med hensyn til generhvervelse af en tidligere oppebåren enkepension ment, at den fraskilte hustru burde have samme retsstilling som enken. Da det nok må siges at være mest konsekvent, at man behandler enkepensioner, der har været virksomme, ens, har jeg ment at kunne gå med til at ændre loven på dette punkt, så at bestemmelsen i tjenestemandsløvens § 68, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse på fraskilte hustruer, der har oppebåret enkepension.

Der har iøvrigt i det i folketinget nedsatte udvalg været rejst spørgsmål om, hvorvidt lovgivningen angående fraskilte hustruers pensionsret bør udvides til at omfatte de pensionsordninger, der er formet som kapitalforsikringer eller bundne opsparinger, og jeg har givet tilsagn om, at hele dette komplicerede spørgsmål vil blive gjort til genstand for nærmere undersøgelser og overvejelser, om hvis resultat rigsdagen til sin tid vil få underretning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Alfred Kristensen: Da den højtærede finansminister har redegjort for lovforslagene

enkeltheder og de ændringer, der sker i forhold til de nugældende regler, skal jeg undlade en gennemgang af forslaget om enkepensionsrettens bevarelse ved separation og skilsmisse. Der har jo været nedsat et embedsmandsudvalg, og man kan af den omdelte betænkning se, at udvalgets arbejde har været grundigt, og at sagen er velovervejet, og jeg kan udtale min tilfredshed med dette arbejde. Alle de ændringer, der er sket, vil jeg iøvrigt bedømme som forbedringer.

Jeg skal kun gøre et par enkelte bemærkninger om det andet lovforslag. Det er tjenestemandsløvens §§ 67 og 68, som indeholder de bestemmelser, der ændres ved, og her vil jeg gerne understrege, at jeg hilser med stor tilfredshed den ændring, som er sket under behandlingen i folketinget. Da jeg læste det fremsatte lovforslag og udvalgets betænkning, kunne jeg ikke forlige mig med, at man stillede de to kategorier forskelligt. Jeg kan godt se, at man, når man vedblivende opretholder bestemmelser om enkepensionsret, hvilende på bidragspligten, kan finde en, skal vi sige, måske hårfin juridisk forskel på de to kategorier: den, der starter som enke, og den, der starter som fraskilt, men jeg tror også, at de pågældende i almindelighed ikke vil kunne forstå, at der bør være en forskel. Derfor hilser jeg den ændring, der er sket, med tilfredshed og kan på mit partis vegne udtale, at vi tiltræder lovforslaget og ønsker at stemme for det ved tredje behandling.

Grete Mølbak Frederiksen: De lovregler, som de to foreliggende lovforslag — hvoraf det ene omhandler fraseparerede og fraskilte kvinders ret til enkepension og det andet de deraf følgende nødvendige ændringer i tjenestemandsløven — foreslår ændringer i, skulle have været taget op til revision i rigsdagssamlingen 1945—46. Man enedes imidlertid om at udskyde revisionen og nærmere undersøge reglerens virkninger, og et udvalg, der blev nedsat i 1950, har, som vi før hørte, afgivet en betænkning, der er enstemmig, og som man i det væsentligste har rettet sig efter ved udarbejdelsen af de foreliggende lovforslag.

Da loven om separerede og fraskilte kvinders ret til andel i enkepensionen blev vedtaget i 1941, var det til stor glæde for mange. Dansk Kvindesamfund havde i en årrække fra 1932 og fremover den ene gang efter den anden udtalt ønsket om, at en sådan lovgivning måtte blive en realitet. Også i Norge og Sverige havde man rejst spørgsmålet. I alle tre lande blev det løst, men sidst i Danmark.